

... BOEMERANG - LEDENBLAD Animo ...

tweemaandelijks ... juli-augustus 2012

Animo ... tel 02 552 02 67 ... info@animoweb.be ... www.animoweb.be
afgiftekantoor 1099 Brussel x :: P.702025

... ZOMERCAMPAGNE ...

- 3 - Survival of the fietser

... ACTIE ...

- 4 - Wat is overlast?

... INTERNATIONAAL ...

- 5 - Een blik op het Midden-Oosten

... DOSSIER ...

- 7 - Ontwikkelingssamenwerking

... FOTOVERSLAG ...

- 8 - Animo@Pride!

animo

SURVIVAL OF THE FIETSER

IN DE KIJKER

foto Animo

Brugge: Red Rock Rally

Net zoals elk jaar werd er in Brugge op 1 mei een groot feest georganiseerd op de Red Rock Rally. Samen met ABVV-jongeren en Joetz maakte Animo/Jongsocialisten Brugge er een topdag van. De deelnemers aan de rally waren dit jaar bijzonder sterk en de jury had dan ook veel moeite om een winnaar uit te kiezen. Uiteindelijk is het Sovier Grass geworden uit (inderdaad!) Brugge. De avond werd afgesloten door niemand minder dan Vienna, Buurman, Steak Number Eight en The Kids. Op deze supereditie mochten we dan ook maar liefst 5.000 mensen verwelkomen. Meer informatie over de Red Rock Rally? Surf naar www.redrockrally.be

foto Animo

Brussel: kleurt rood

Animo Brussel was alom present op de I love 1 May in Brussel. De afdeling voerde wel 2 acties op deze 1 mei. Zo was er de 'Brussel Kleurt Rood - Bruxelles Devient Rouge' actie. Met krijtgraffiti kleurden de Brusselse Animo'ers deze slogan in de straten van Brussel. Daarnaast voerde Animo

Brussel ook een actie voor meer betaalbare en kwaliteitsvolle kinderopvang (met bakfiets en pamber!). De Animo Brusselaars baktten nog pannenkoeken, hielpen met ballonnen blazen, ontvingen de lokale geïnteresseerde voorbijganger en verkochten mooie linkse prenten. Ook oudgedienden kwamen om een pint te drinken en oude verhalen op te halen. Een geslaagde 1 mei!

foto Animo

Ninove: gelanceerd!

De kersverse afdeling Animo Ninove wil de spreekbuis van geëngageerde progressieve

jonge Ninoviers zijn en via activiteiten en ludieke acties thema's die de jeugd bezighouden op de agenda plaatsen. Zo wil Animo Ninove thema's zoals het ontbreken van een jeugdhuis in onze stad aankaarten, maar ook een forum zijn waar jongeren nadenken en discussiëren over grotere maatschappelijke thema's. Daarbij wil Animo Ninove traditionele activiteiten zoals het succesvolle Sosenrock en een 'rooie kwis' combineren met allesbehalve suffe discussies over wat er gebeurt in de wereld. Animo Ninove staat open voor alle jongeren die zichzelf progressief vinden en interesse hebben om na te denken over een beter Ninove en een betere wereld voor en door jongeren. De grote opkomst bij de startvergadering was het bewijs dat jongeren willen nadenken over en werken aan een fijner Ninove.

edito

foto Siska Gremmelpez

BESTE ANIMOLID

Als het regent in Parijs, druppelt het dan in Brussel?

"Jullie zijn veel meer dan een volk dat verandering wil, jullie zijn een beweging die op gang komt in Europa en misschien wel in de wereld om onze waarden uit te dragen, onze verlangens en onze eis voor verandering. Merci, merci, merci." (François Hollande)

Rondt historisch, zo kan je de resultaten van de Franse presidentsverkiezingen samenvatten. Voor het eerst sinds 1988 raakt een socialist verkozen als president van Frankrijk. Zelfs al was dit eerder een stem tegen Sarkozy dan een stem voor Hollande, dan nog kan dit het begin zijn van een nieuwe koers voor Europa.

Een toekomst waarin iedereen in Europa op een betere toekomst kan rekenen. En dat geldt vooral voor zij die steeds weer uit de boot vallen, zij die als eerste hun job verliezen, zij die als eerste de rekeningen niet meer kunnen betalen, zij die als eerste het slachtoffer worden van fysiek en psychisch geweld omwille van wie ze zijn. Een dergelijk Europa vormgeven vergt investeringen. In scholen, in sociale en duurzame projecten, in werkgelegenheid. In een meer open maatschappij waar iedereen zich goed kan voelen.

Waarom, vraag je je misschien af, zoveel heisa rond die Franse verkiezingen? Waarom zouden we daarvan wakker moeten liggen? Is het onkruid op mijn trottoir dan niet relevanter dan een aardverschuiving in het buitenland? Niemand kan ontkennen dat Europa in toenemende mate de plaats is waar de krijtlijnen van ons beleid worden uitgetekend. Daarom is het van belang dat we allemaal veel meer denken aan wat er over de grens aan het gebeuren is. Als het regent in Parijs... laat ons dan hopen dat de bui snel komt overwaaien naar Brussel. Als een verfrissende storm na drukkende hitte.

Vurige groeten,

Maite Morren
Voorzitter Animo jong links

... JOUW MENING ...

De koude douche van Europa voor vluchtelingen

Europese leiders slaan als eens graag op de grote trom als het op mensenrechten aankomt. De boycot van het EK voetbal in Polen-Oekraïne voor Julia Timosjenko. Een giga-foto van Aung San Suu Kyi aan het Europees Parlement. Maar wat als beide dames, als een doodgewone vluchteling, op de deur van Fort Europa zouden aankloppen? Hun mensenrechten worden met de voeten getreden, alsof een noodgedwongen vlucht uit het thuisland nog niet voldoende was.

Al twee decennia is de EU een Gemeenschappelijk asielsysteem in elkaar aan het timmeren. Een interne markt met een vrij verkeer van personen zou leiden tot veelvuldige asielaanvragen door gebrek aan douanecontroles. Dus kwam er het Dublin-systeem, om dat te voorkomen. Maar dan heb je ook procedurele garanties nodig. En daar schort het schoentje.

BESCHERMING ONDER HET VRIESPUIT

Sinds 2005 heeft de EU een richtlijn die bepaalt op welke minimale procedurele bescherming een asielzoeker recht heeft. 'Minimale bescherming?' Je zou verwachten, bijvoorbeeld: een persoon zonder voldoende middelen krijgt de hulp van een pro deo advocaat. Of, je hebt het recht op een tolk die je effectief begrijpt. Of nog, als je een beroep indient tegen een weigering, word je terwijl die procedure loopt het land nog niet uitgezet. Enzovoort. Maar niets van dat. De EU slaagt erin minimumnormen te bepalen die onder de grens liggen van wat het respect voor mensenrechten vereist.

Mensenrechten, zijn die dan de reddingsboei voor asielzoekers? Ja en neen. Binnen de EU hebben ze hen alvast nog niet zoveel opgeleverd. Het Handvest van de Grondrechten mag dan wel de status van een verdrag gekregen hebben sinds het Verdrag van Lissabon. Maar de gevolgen daarvan aanziet de

EU met lede ogen. De vluchtelingeninstantie van de Verenigde Naties (UNHCR) rapporteerde dat zelfs de ondermaatse richtlijn niet overal nageleefd wordt.

DE REDDENDE ENGEL

Met een steeds grotere snelheid schiet het Mensenrechtenhof van de Raad van Europa met scherp op het Europese asielsysteem. De procedurele voorbeelden hierboven werden al lang gegarandeerd door het Mensenrechtenhof, in de zaken van de Iraan Hatami tegen Zweden en de Slowaakse Conka tegen België. Recent hebben we beelden genoeg gezien van Noord-Afrikaanse bootvluchtelingen die onderschept werden aan Italiaanse eilanden. Italië werd al veroordeeld voor het weren van een boot uit Libië met Somalische en Eritrese vluchtelingen.

Schendingen door België en Griekenland hebben in 2011 het Dublin-systeem op zijn kop gezet. De mensonterende behandeling in Griekse opvangplaatsen en het gebrek aan procedurele rechten werden veroordeeld. Maar ook België voorzag niet voldoende maatregelen, door de Afghaanse vluchteling M.S.S. geen hoger beroep te gunnen tegen zijn uitwijzing aan Griekenland. De EU heeft dus het externe Mensenrechtenhof nodig, vooraleer ze zelf zijn zaakjes op orde brengt.

De doelstelling van de EU is dan ook niet alleen 'eerlijk', maar 'eerlijk én efficiënt'. Vooral dat laatste dan. Maar er is hoop. Het voorstel om de richtlijn met procedurele bescherming te vernieuwen bevat slechts een paar bepalingen die strijdig zijn met de mensenrechten. Oef zeg, moeten we nu opgelucht zijn?

Gertie De Fraeye, 25 jaar
Animo Brussel
Studente Rechten UGent

'Jouw Mening' geeft elke Boemerangeditie een lid van Animo de kans zijn of haar opiniestuk te publiceren. Wil je ook al lang jouw mening kwijt over een politiek heet hangijzer? Wil je dit delen met alle Animoleden? Ontketen dan de opiniemaker in jezelf en stuur jouw stuk naar info@animoweb.be

SURVIVAL OF THE FIETSER!

DE STRAAT IS VAN ONS ALLEMAAL

In 2001 lanceerde de Vlaamse regering met het begrip basismobiliteit een vernieuwde visie op het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen. En onder het motto 'alles kan beter' ging toenmalig minister voor Mobiliteit Steve Stevaert aan de slag met voorbeelden uit Zweden en Nederland. Meer investeringen in openbaar vervoer en een duurzaam en veiliger fietsbeleid. Verkeersveiligheid en toegankelijkheid stonden centraal in deze vernieuwde aanpak.

In 2011 was er echter weinig reden tot juichen. Na meer dan 10 jaar investeren schoot het aantal verkeersdoden bij fietsers weer de hoogte in. Survival of the fietser? Het is voor ons niet de 'wet van de sterkste' die mag primeren in het verkeer, maar wél verkeersveiligheid.

Laat ons even terugkeren in de tijd naar het jaar 1999. Onder leiding van kersvers minister-president Patrick Dewael schoof de paars-groene coalitie mobiliteit naar voren als een van de kernthema's van de nieuwe regering. Met de komst van een geïntegreerd mobiliteitsplan in 2001 werd het startschot gegeven voor een resem aan investeringen in openbaar vervoer en verkeersveiligheid in Vlaanderen. En dat werd tijd, want met 5953 fietsslachtoffers, waarvan 119 met een dodelijke afloop, per jaar scoorde ons land slecht in vergelijking met andere Europese landen.

Toch stonden deze cijfers in schril contrast met het fietsgebruik. De fiets was voor 5 procent van de Vlamingen en voor 21,8 procent van de jongeren tussen 16 en 24 jaar het hoofdvervoersmiddel. Bovendien was 60 procent van alle fietsers jonger dan 25. Daarmee kwam ons land, na Denemarken en Nederland, op de derde plaats in Europa te staan.

Wat volgde was een brede waaiar aan inspanningen om verkeersveiligheid bij zwakke weggebruikers sterk de hoogte in te drijven. Naast infrastructurele en verkeersregulerende maatregelen werden verschillende campagnes gelanceerd die een veilig gebruik van de fiets in Vlaanderen moesten stimuleren. Fluohesjes, fietshelmen, de aanleg van kilometers nieuwe fietspaden, extra signalisatie in de buurt van scholen en de opname van verkeersveiligheid in de eindtermen van het lager onderwijs zijn slechts enkele van de vele maatregelen die een daling van het aantal verkeersongevallen bij fietsers teweeg moesten brengen. Een aanpak die vruchten afwierp, want 10 jaar, enkele regeringen en twee socialistische ministers van Mobiliteit later was het aantal verkeersongevallen met fietsers gedaald tot 768 in 2009. Vlaanderen mocht tevreden zijn, want ook al was er nog een lange weg te gaan, verkeersveiligheid in Vlaanderen had grote stappen vooruit gezet.

Sinds 2009 ging het echter terug de slechte kant op met het Vlaamse fietsbeleid. Vanaf 2010 schoot het aantal fietsongevallen in Vlaanderen opnieuw de hoogte in. Een trend die zich ook in 2011 en 2012 lijkt door te zetten. Met de discussies over de Oosterweelverbinding en de verbreding van de ring rond Brussel stond koning auto opnieuw centraal in het mobiliteitsbeleid. Bijkomende investeringen in infrastructuur voor fietsers en voetgangers werden het slachtoffer van de beruchte kaasschaafmethode en daarmee kwam de zwakke weggebruiker opnieuw in de kou te staan.

Ondertussen is het voor fietsers en voetgangers overleven geblazen in het verkeer. Wie niet weg is, is gezien. Een survival of the fietser? Het verkeer zou volgens Animo geen hindernissenparcours mogen zijn. Vanaf 2012 moet de zwakke gebruiker opnieuw centraal komen te staan in ons mobiliteitsbeleid, zowel op het Vlaamse als op het lokale niveau. Daarom lanceert Animo een meldpunt voor verkeersonveiligheid. Duid in jouw gemeente of stad de knelpunten voor zwakke weggebruikers aan, voer actie en zet jouw lokaal bestuur aan om zelf in te zetten op verkeersveiligheid en -toegankelijkheid.

Daarnaast pleit Animo voor verschillende maatregelen die het veilig gebruik van de fiets in de lokale stad of gemeente moeten promoten.

Meer en goed onderhouden fietspaden. Het risico op een verkeersongeval is dan ook vier keer kleiner wanneer er een vrijstaand fietspad aanwezig is. Zet daarom jouw lokaal bestuur aan extra te investeren in fietspaden, want een straat met een vrijstaand fiets- en voetpad is een veilige straat. Bovendien moeten deze fietspaden in een goede staat zijn. Bulten en putten in de baan zijn voor auto's al gevaarlijk, maar zijn het zeker voor fietsers.

Sommige straten zijn te smal om fietspaden aan te leggen, in zulke gevallen pleiten we voor rijsuggestiestroken. Deze stroken geven fietsers aan waar ze het best rijden en zorgt voor een visuele vernauwing van de baan waardoor autobestuurders trager rijden.

Autoluwe verkeerszones en verkeerscentra. Autoluwe zones vormen de beste garantie op verkeersveiligheid. Daarom pleit Animo voor de invoer van autoluwe zones rond druk bezochte plaatsen waar heel wat jongeren dagelijks met de fiets komen. Denk aan scholen, jeugthuizen, culturele centra... Ook de invoer van autoluwe centra vergroot de leefbaarheid van jouw stad of gemeente en maakt het voor de zwakke weggebruiker een pak veiliger zich te verplaatsen.

Een lokaal STOP-memorandum. STOP staat voor Stappen, Trappen, Openbaar vervoer en Personenwagens. Dit principe maakt van de zwakke weggebruiker opnieuw de hoofdgebruiker van de weg. Een STOP-memorandum verbindt jouw lokaal bestuur ertoe bij het lokale mobiliteitsbeleid een prioriteit te maken van veilige fiets- en wandelinfrastructuur bij verkeerswerken.

Bijkomende sensibilisatie en preventie voor zwakke weggebruikers. 53% van alle autoritten zijn korter dan 5 km, nochtans een afstand die makkelijk met de fiets of het openbaar vervoer is af te leggen. Animo wil meer sensibilisatie rond het gebruik van de fiets voor korte afstanden. Hoe meer mensen op de fiets, hoe minder wagens op de weg en dus hoe veiliger het verkeer. Het vergt inspanningen van automobilisten om veilig te rijden, onder andere in het belang van de zwakke weggebruiker, maar fietsers hebben ook zeker zelf middelen in handen om hun weggebruik veiliger te maken. Naast goed op de hoogte zijn van de verkeersregels en je hoofd er altijd bijhouden, is je fiets goed onderhouden ook absoluut cruciaal. Een fluohesje, goedwerkende fietsslamp en een helm is echt geen overbodige luxe.

Een veilige fiets, een betaalbare fiets. Fietscontroles door de politie vinden nu al plaats in verschillende scholen. Op basis van deze controles kunnen jongeren hun fiets veiliger maken. Daarom pleiten we voor regelmatige controlemomenten zodat fietsers gesensibiliseerd worden om veilig en goed zichtbaar de baan op te gaan. In plaats van boetes uit te schrijven bij dergelijke controles zou het beter zijn om, bijvoorbeeld, de fietser een goedkope fietsslamp te laten kopen. Zo is het probleem meteen verholpen en de veiligheid verhoogd. Want dat hoort toch het einddoel te zijn? Animo pleit daarom ook voor een betere samenwerking tussen de instanties die fietsen controleren en de plaatsen waar fietsen worden hersteld. Voorts pleiten we voor de ruimere verspreiding van sociale fietsprojecten zoals Villo in Brussel en Velo in Antwerpen. Deze projecten maken fietsen betaalbaarder en dus toegankelijk voor iedereen, ook zij die de investering van een eigen fiets niet aankunnen. Maak de fiets een deel van het openbaar vervoer, en vertaal dat bijvoorbeeld ook in het abonnementsbeleid. Zo zou je abonnement in een bepaalde regio of stad best gelden voor trein, tram, bus, metro en fiets. De fiets als sociaal en ecologisch vervoer voor iedereen. Ja, graag!

Bram Dhooghe en Lore Vonck

Bestel de zomercampagne

De zomercampagne van Animo kan je ook bestellen als typeactie. Bestel snel de actie via info@animoweb.be met vermelding van naam, afdeling en adres en ontvang 200 actiekaartjes (met achtergrondossier en persbericht) en 200 reflecterende Animo armbandjes om veilig de baan op te gaan. Doën!

... ZOMERCAMPAGNE ...

:: ACTIE ::

Allemaal aan de GAS?

ANIMO VOERT ACTIE TEGEN WILLEKEUR

De oorsprong van GAS

De Gemeentelijke Administratieve Sancties (GAS) zijn bijzonder actueel, maar eigenlijk niet nieuw. Om de lokale overheid snel te laten optreden tegen diverse vormen van lokale overlast, kan de politie via een aangestelde sanctiërende ambtenaar al sinds 1999 een gemeentelijke administratieve sanctie (GAS) opleggen bij kleine inbreuken in de gemeentereglementen. GAS-sancties – in de vorm van een boete tot 250 euro (125 euro bij minderjarigen) – worden zo onder andere ingezet tegen wildplassen, hondenstront achterlaten en lawaaihinder veroorzaken. Op het eerste gezicht geen slechte maatregel: kleine overtredingen aanpakken op een manier die de drukbezette gerechten niet extra onder druk zet.

Overlast of overGAS?

Anno 2012 lijkt het echter in heel wat steden en gemeenten willekeur troef bij het uitschrijven van GAS-sancties. Zo is er geen duidelijke definiëring van het fenomeen 'overlast' en vullen steden en gemeenten dit naar eigen believen in. Afhankelijk van de stad en gemeente waar je je bevindt, kan een persoon bestraft worden voor een te luide brommer, het drinken van alcohol in het openbaar, met je voeten op een bank zitten. Geen enkele regelmaat of eenduidigheid is hierbij te vinden. Animo pleit daarom voor een duidelijk kader waarin GAS-sancties uitgeschreven kunnen worden, zodat er een einde komt aan de subjectiviteit en willekeur bij het uitschrijven van sancties.

Jong zijn heeft zijn prijs

Voor jongeren lijken bovendien gevisieerd te worden door de GAS-sancties. Zo ligt er momenteel het voorstel op tafel om de leeftijdsgrens te verlagen tot 14 jaar (en in bepaalde steden zelfs tot 12 jaar). Animo trekt dit nieuwe voorstel sterk in twijfel en is niet akkoord met het bestraffen van minderjarigen via deze GAS-sancties. Jongeren kunnen via het voor hen gecreëerde jeugdrecht worden vervolgd, alles wat hierbuiten valt biedt hen onvoldoende rechtswaarborgen. Iets dat volledig niet kan volgens Animo omdat het in strijd is met aspecten van de Internationale Verklaring van de Rechten van het Kind. Artikel 40 van de IVRK vereist namelijk een bijzondere bescherming van kinderen of jongeren die vervolgd worden voor een strafbaar feit. Jongeren zijn geen volwassenen, ze hebben andere rechten en plichten en moeten dus ook op een aangepaste manier berecht worden. Wanneer jongeren grenzen overschrijden, moeten parketten voldoende middelen krijgen om hiermee om te gaan. Bovendien moet aan elke sanctie een pedagogisch aspect gekoppeld worden in de vorm van begeleiding, bemiddeling.

Liever alternatiever

Animo gelooft bovendien meer in alternatieve straffen dan een geldboete om jongeren op normoverschrijdend gedrag te wijzen. Animo wil dat er bij elke sanctie voor jongeren een duidelijk verband is tussen het gestelde gedrag en de reactie die er op volgt. Wanneer een jongere bij-

Actie "Wat is overlast?"
17 mei - Warandepark Brussel

voorbeeld bloempotten vernielt, is het mogelijk om hem of haar te laten helpen in de tuin van het slachtoffer. Op die manier wordt de schade hersteld en leert de jongere iets uit zijn gedrag en wat het doet met andere mensen. Zet dus in op bemiddeling en alternatieve straffen. Geef jongeren via gemeenschapsdienst verantwoordelijkheid en schuif dit niet af op de ouders via een geldboete. Ga bovendien op zoek naar de oorzaken van het normoverschrijdend gedrag en pak die aan, in plaats van enkel de reactie – het normoverschrijdend gedrag – te beboeten.

De overheid moet hiervoor in dialoog gaan met jongeren om zo samen de grens tussen plezier en overlast af te toetsen. Immers, niet alle jongerengedrag hoort meteen als overlast bestempeld te worden. Jongeren hebben het recht om jong te zijn in hun eigen gemeente. Voor Animo moet het beleid daarom meer inzetten op communicatie en open beleid. Verander je stad of gemeente op een participatieve manier en sta open voor de stem van jongeren.

Sanne Doms en Daria Vervae

Ondertussen in Animoland

Mei is de maand van de verovering :: Animo verovert Hollywood! :: Nationaal Bestuurslid F.T. besloot tijdens zijn verblijf in Israël een carrière als acteur na te streven :: Handtekeningen zijn vanaf nu te verkrijgen op het secretariaat :: Locaties van de filmshoots worden ongetwijfeld bezocht tijdens de Animo Israël-Palestina studiereis, onder begeleiding van the star himself :: Glitter en glamour :: Ook bij ons te vinden :: Animo verovert Pride! :: In de flitsende Belgian Pride fotospecial in De Standaard domineerde Animo met een aantal indrukwekkende poses, die tijdens menig politiek toeverleg uitvoerig besproken werden als een mogelijke oplossing voor de andere spreidstand, B-H-V :: Ja, het was een schitterende dag :: Rob D. uit Limburg en Mitch W. uit Groot-Brabant zorgden voor een gevoelige verhoging van de temperaturen :: Ook S. Dziri en bestuurslid B.D. genoten van hun eerste parade met pluimen :: Deze keer was de nationaal secretaris wél veilig voor wildkussers! :: Animo verovert de straten! :: Op 1 mei kleurde Animo Brussel de stad rood :: Met krijtspray uiteraard :: Ook in Oostende lieten de Animo'ers hun sporen na :: Dat passeerde niet onopgemerkt :: Animo verovert de gemeenten! :: Bestuurslid D.V. en uw voorzitter trokken naar de opstart van Animo Ninove :: Ninove, bekend van Sossenrock, jong enthousiasme en, naar het schijnt, ook van heel wat knap en getalenteerd volk :: Wat ons tot de laatste verovering van deze vruchtbare lente brengt :: Animo verovert de modewereld! :: Na topmodel C. Allegranza zijn onze rangen nu ook verrijkt met Eline G., voorzitter van Animo Mechelen :: en dat L. Knoop talent heeft, wisten we uiteraard al langer :: Laat de zomer er ook een vol verovering zijn :: Op het zomerkamp bijvoorbeeld

Shalom! Salaam! Een blik op het Midden-Oosten

Nationaal bestuurslid Floris Tack woont voor zijn studies enkele maanden in het Midden-Oosten. Van daaruit bereidt hij de Animo Inleefreis naar Israël en Palestina in juli voor, samen met internationaal secretaris Kasper Vanpoucke en Animo gids Nico De Winter. Hier kan je zijn indruk lezen over zijn verblijf ter plaatse.

Tweemaal een groet uit het Midden-Oosten, tweemaal vrede en toch nog steeds niet vanzelfsprekend in de regio. Kort na het zalige Animo Lentecongres, ging het vliegtuig richting Israël voor de laatste van mijn internationale studiestops. Een zalig zonnige, hete lente zonder regen, wie zou daar niet voor tekenen? Israël-Palestina is heel erg divers, zowel qua natuur als qua bevolking. Wars van verschillen en contrasten valt vooral op hoe gastvrij de mensen hier zijn ten overstaan van buitenstaanders. Al denk ik dat zelfs na meerdere weken in Israël, nog vele muren in de samenleving tussen de burgers onderling onzichtbaar voor mij blijven.

Te midden van het beloofde land is Tel Aviv een seculiere oase van vrijheid en ongedwongenheid. Amper honderd jaar nadat enkele socialistisch geïnspireerde joden Jaffa ontvluchtten wegens toenemende onlusten met de Arabische bevolking, is de stad uitgegroeid tot een bruisende metropool en een ware sin city. Naast hipsters in de boulevards, bodybuilders op het strand en een mengmoes aan Afrikaanse vluchtelingen aan het centrale busstation is de stad de enige vrijhaven in de regio met een levendige en open holebigemeenschap.

Tekenend voor de soms striemende religieuze moraal in de uithoeken van het land, is het levensverhaal van Yosale. Opgegroei in een Joods orthodox gezin werd hij op zijn 18e uitgehuwelijkt aan een voor hem onbekend meisje. Door toenemende twijfels en de koele relatie met zijn vrouw na een miskraam, besloot hij zich een

jaar later af te keren van het orthodoxe geloof. Verstoten door familie en vrienden, vluchtte hij moederziel alleen naar Tel Aviv waar hij werd opgevangen door een liefdadigheidsinstelling. Hij droeg er voor het eerst jeans, weliswaar nog hemd in de broek, dronk zijn eerste pintje en was ronduit overweldigd door de mogelijkheden die voor hem lagen. Nu 7 jaar later ontwerpt hij websites om zijn theaterstudies te financieren. Hij spreekt nog vlot Jiddisch en pronkt ook wel graag met zijn orthodoxe tienerfoto's, maar behalve het feit dat zijn jongste zusje in het grootste geheim met hem haar eerste avondje uit kwam beleven in Tel Aviv, lijken zijn eerste 19 levensjaren uit zijn leven gewist.

De Animo Inleefreis krijgt onderhands ook aardig vorm. Samen met Nico en Kasper is reeds duchtig getimmerd aan het programma in overleg met de delegatieleden. Animo heeft al enige ervaring in de regio. Eerste Animo voorzitter Caroline Gennez woonde even in Palestina voor haar thesis, en ook in 2004 en 2009 werd een inleefreis naar het gebied georganiseerd. De reis wordt geopend met een nachtelijke duik in de Middellandse Zee - durvers! -, waarna ze zich een weg baant door de centra van onder andere Tel Aviv, Jeruzalem, Nablus, Ramallah en Hebron. We gaan niet enkel op zoek naar onze culturele en religieuze roots in de oude stad, maar brengen ook een bezoek aan een vluchtelingenkamp en de scheidingsmuur. In het Willy Brandt Centrum gaan we de dialoog aan met politieke jongeren van beide zijden, waarna we in Hebron worden rondgeleid door Israëli-

sche ex-soldaten van Breaking the Silence die de knotsgekke situatie in de Palestijnse stad aankaarten. Last but not least brengen we een bezoek aan Knesset - het Israelische parlement -, gaan we op diner bij de Belgische Consul-Generaal in de meest omstreden villa van Jeruzalem en neemt Levi van Animo Oostende ons mee op sleeptouw voor nachtelijk vertier in Ramallah.

Een politieke schets van de situatie laat ik graag over aan Nico: "Tegen een achtergrond van een muur, illegale nederzettingen en extremistische en/of gewelddadige partijen is optimisme een groot woord. Toen Animo in 2009 vertrok, was dit er nog wel. Obama vers verkozen en de Israëlische premier Netanyahu beloofde een bouwstop van illegale nederzettingen. Fatah hield voor het eerst in 20 jaar een ledencongres wat een eerste stap leek naar verzoening met Hamas en een voorloper leek van Palestijnse presidents- en parlementsverkiezingen. Anno 2012 blijven er weinig van deze beloftes over. En toch... de Palestijnse aanvragen voor de VN zorgden voor de nodige beroering. We gaan op zoek naar de overblijfselen van het sociale protest in de straten van Tel Aviv van vorige zomer. De Israëlische regering stond in mei nog op instorten, maar vormde uiteindelijk een hernieuwd centrum-rechts kabinet. Kortom, het geschikte moment om af te reizen en ons oor te luisteren te leggen bij de Facebook-generatie die misschien wel het verschil kan maken."

Floris Tack

TELEX INTERNATIONAAL

Socialisme is internationalisme. Dat kunnen onze kameraden uit Leipzig van Die Falken Sachsen zeker beamen. Hun delegatie voerde met ons mee actie op de Belgian Pride voor een samenleving zonder vooroordelen. Ook onze Zweedse vrienden van SSU bezochten onze hoofdstad en een ontmoeting met Animo kon dan ook niet ontbreken. Reeds menig Scandinavisch bezoek mochten we de afgelopen jaren al ontvangen. Dit keer was een delegatie van het feministisch netwerk uit Zuid-Zweden (regio Skåne) op bezoek. De recente deelstaatverkiezing in Noordrijn-Westfalen bracht de socialisten daar nog steviger in het zadel! Deze grootste en belangrijke Duitse deelstaat blijft een rode en vrouwelijke minister-president leveren in een coalitie met de groenen. De studie- en inleefreis naar Israël en Palestina komt dichterbij en een tweede bijeenkomst is achter de rug. Het programma werd met de deelnemers samengesteld. Het belooft een erg boeiende en intensieve ervaring te worden, zonder de nodige ontspanning en cultuur niet te vergeten! Hoog bezoek bij Animo! We ontvingen de Cubaanse ambassadrice voor België, Luxemburg en de EU tijdens een speciaal Werkcollege Internationale Politiek volledig in het teken van Cuba en 's lands heerlijkheden. Animo is uitgenodigd op het congres van onze Deense zusterpartij, het is voor het eerst in een decennium dat de Deense sociaaldemocraten weer in de regering zitten. Animo probeert steeds haar congresswerking bij te schaven en deze buitenlandse ervaringen zijn een uitstekende inspiratie. Om deze zomerse telex te besluiten nog een blik vooruit: het ECOSY-zomerkamp komt eraan! Ondertussen zijn de inschrijvingen afgesloten en gaan we in juli met een fijne bende en heel wat nieuwe leden op kamp in Kroatië! Tot gauw! Kasper Vanpoucke

Maatschappelijk verantwoord ondernemen: een evidentie?

Bedrijven komen er graag mee in het nieuws en besteden er een mooie, uitgebreide pagina aan op hun website. De Vlaamse overheid probeert het principe al sinds 2000 te verspreiden. Zelfs de VN werkt er al sinds 1999 rond. Wat vroeger ook Corporate Social Responsibility genoemd werd, duikt vandaag als maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO) op.

MVO kan het best gezien worden als een continu verbeteringsproces waarbij ondernemingen vrijwillig op systematische wijze economische, milieu- en sociale overwegingen op een geïntegreerde manier in de gehele bedrijfsvoering opnemen, waarbij overleg met de stakeholders, of belanghebbenden, van de onderneming deel uitmaakt van dit proces. De ondernemingen kunnen zowel social profit als profit bedrijven zijn. Het is zeker niet de bedoeling dat enkel een aantal specifieke ondernemingen met een duidelijk maatschappelijk doel, zoals ziekenhuizen en beschutte werkplaatsen deze economische, milieu- en sociale overwegingen maken. In ieder geval kende de Vlaamse overheid zich een voorbeeldfunctie toe en zal het MVO tegen 2020 actief verspreiden.

Die overwegingen kunnen als de 3 P's of de duurzame driehoek samengevat worden: Profit, Planet en People. Profit erkent dat winst belangrijk blijft binnen de onderneming, maar die moet gecreëerd worden door de maatschappelijke waardering van de goederen of diensten die ze aanbiedt. Planet slaat op het respect voor het milieu. Bedrijven kunnen hieraan werken door te recyclen, door een duurzaam mobiliteitsplan op te stellen, door te werken aan energie-efficiëntie, etc. People heeft het over de sociale impact van een bedrijf op zijn omgeving: respecteert het de mensenrechten? Staat het sociaal overleg toe? Werkt het aan competentieontwikkeling, aan een goede combinatie werk-gezin, aan diversiteit? Wat doet het voor de veiligheid en gezondheid van zijn werknemers en de omwonenden? Hoe onderhoudt het zijn klantenrelaties?

Hoera voor maatschappelijk verantwoord ondernemen?

Wij zouden als linkse rakkers blij moeten zijn dat ondernemingen ecologische en sociale normen steeds meer en expliciet in hun bedrijfsvoering opnemen. Zeker wanneer het gaat om een "geïntegreerde aanpak" die meer voorstelt dan maatschappelijke betrokkenheid of liefdadigheid en om een werkelijk "overleg met de stakeholders". Bedrijven kunnen erbij winnen door grotere efficiëntie, goede relaties, een lange termijnvisie en ... een mooi imago. MVO slaat opvallend genoeg vooral aan bij bedrijven die actief zijn op consumentenmarkt. Het laat hen toe zich te onderscheiden van de concurrentie en zo meer winst te creëren.

Want daar draait het bij ondernemingen nog steeds om: winst. MVO-projecten komen niet van de grond wanneer ze veel financiële middelen en tijd vragen. Sommige critici van MVO stellen daarom dat ethische principes en bedrijfsvoering inherent altijd zullen botsen.

Een andere kritiek ligt in het vrijwillige karakter van MVO. Bedrijven gebruiken Corporate Social Responsibility en maatschappelijk verantwoord ondernemen al jaren om de overheid buiten te houden en een wetgevend kader te vermijden. Hun engagement heeft vaak weinig waarde. In 1999 creëerde toenmalig VN-Secretaris-Generaal Kofi Annan bijvoorbeeld het UN Global Compact-logo. Dit exclusieve logo zou worden toegekend aan bedrijven wanneer ze binnen hun beleid tien universeel aanvaarde principes inzake mensenrechten, arbeid, milieu en anti-corruptie zouden nastreven. In het lijstje van bedrijven die het logo

verkregen, duiken onder andere Dexia en Inbev op. Twee bedrijven die zich de laatste tijd niet bepaald via hun maatschappelijke verantwoordelijkheid lieten kennen.

Een mondiaal alternatief

Aan de andere kant gaan nationale overheden nieuwe regelgeving liever uit de weg. Het zou hun concurrentiepositie ten opzichte van andere landen te zeer kunnen aantasten. Ontwikkelingslanden die hun arbeidskrachten zo goedkoop mogelijk willen aanbieden, geven multinationals vrij spel. De EU van zijn kant werkte wel aan een ecologische wetgeving wanneer dit toeliet zijn interne markt af te schermen voor goedkope goederen uit Azië.

Een alternatief lijkt alleen voorhanden te zijn op internationaal niveau. Enkel op die manier kan voorkomen worden dat ondernemingen steeds de grens overspringen, op zoek naar zo laag mogelijke ecologische en sociale standaarden. Op dit ogenblik beroepen multinationals zich voor hun rechten al op het internationaal recht en op arbitrage door de Wereldbank. Het wordt tijd dat ook hun plichten aan het internationale recht getoetst kunnen worden. Maatschappelijk verantwoord ondernemen mag dan al het nieuwe modewoord zijn, het is nog lang geen evidentie. De zwakke stakeholders zullen nog vaak op straat moeten komen voor ook hun visie in de bedrijfsvoering geïntegreerd wordt.

Meer info: Kenniscentrum MVO Vlaanderen, UN Global Compact

Evi Geypen en Bram Dhooghe

Qué?

Een geïnformeerde Animo'er is er twee waard. En kennis is macht. Daarom voorziet Animo in elke Boemerang de alles verhelderende Qué?-rubriek.

Stimuluspakket ★ Een pakket van investeringsmaatregelen die de groei van economie opnieuw moeten aanzwengelen. De nieuwe president van Frankrijk, François Hollande, pleitte de voorbije weken voor een groeipak om de Europese economie uit het slop te trekken. Het tegenover-

gestelde van een stimuluspakket is de huidige besparingsstrategie die Europa vandaag oplegt aan haar lidstaten.

Assimilatie ★ Een term die vaak verward wordt met integratie. Assimilatie is een verregaande vorm van integratie, waarbij iemand zijn eigen culturele achtergrond loslaat en een nieuwe cultuur aanneemt. De persoon past zich cultureel als het ware volledig aan aan de plek waar hij/zij zich op dat moment bevindt en behoudt geen enkel aspect van zijn vroegere cultuur.

Grexit ★ Een term uit de Europese politiek die de uitstap van Griekenland uit de Eurozone aanduidt. Sinds de start van de economische en financiële crisis wordt er druk gespeculeerd over de mogelijkheid dat Griekenland de Eurozone verlaat. Voor politiek Europa voorlopig nog een ondenkbare piste, maar de positie van Griekenland komt vanuit de economische en financiële sector steeds meer onder druk te staan.

STOP-principe ★ Het STOP-principe staat voor Stappers, Trappers, Openbaar vervoer en Personenwagens. Een term uit de mobiliteit die een voorrang geeft aan veiligheid bij zwakke weggebruikers. Wanneer bij wegenwerken het STOP-principe als leidraad wordt gebruikt, staat een verkeersveilige ruimte voor de zwakke weggebruiker voorop.

Overlast ★ Overlast is het ondervinden van hinder door bepaalde handelingen of zaken uitgevoerd door derden die een effect hebben op de leefbaarheid van een straat, buurt, gemeente of stad. Daarmee is alles, maar tegelijk ook niets gezegd. Wat nu eigenlijk overlast is, weet niemand. Volgens sommige lokale besturen is het voeren van eendjes in het park, het rondhangen op een bankje of spelen met een bal ook een vorm van overlast. Pas dus maar op alvorens jezelf als dierenliefhebber, kind of vriendengroep in het openbaar te begeven!

:: DOSSIER ::

Zin en onzin van ontwikkelingssamenwerking

In februari 2012 presenteerde 11.11.11 een ontluisterend rapport over BIO, de Belgische Investeringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden. Zo'n 100 miljoen euro van het BIO-budget zou de afgelopen jaren via belastingparadijzen gepasseerd zijn. Bovendien keerde ceo Hugo Bosmans zichzelf een riante verloning uit via management fees en zitpenningen. Verder werden er ook vragen gesteld bij de maatschappelijke relevantie van sommige gefinancierde projecten. Draagt een mega fitnesscentrum werkelijk bij tot de economische groei en duurzame ontwikkeling van een land? Draagt ontwikkelingssamenwerking hiertoe überhaupt bij?

De problemen rond ontwikkelingssamenwerking zijn veelvuldig. Een eerste groot probleem is de conditionalisering van hulp: donorlanden geven enkel geld aan ontwikkelingslanden onder bepaalde voorwaarden. In zijn ergste vorm komt dit neer op het geven van geld aan een dictator op voorwaarde dat die bepaalde groepen dood maakt of een winstgevende concessie geeft aan bedrijf X uit het donorland. Een andere vaak voorkomende vorm is het geven van geld voor voedselhulp die dan in het donorland gekocht moet worden. Conditionalisering kan echter ook positief aangewend worden: hulp kan afhankelijk gemaakt worden van good governance en het respect voor mensenrechten.

Een tweede probleem is dat ontwikkelingshulp vaak inzet op megaprojecten, zoals waterkrachtcentrales of mijnen. De Wereldbank heeft hier wel een handje van weg. Het stelt de strijd tegen armoede (zijn eigenlijke doel) vaak gelijk met het streven naar economische groei. Het investeert daarom in grootschalige projecten die op lange termijn economische groei in het ontwikkelingsland kunnen brengen, maar die daarbij de lokale bevolking volledig verdringen.

Daarnaast blijft hulp te versnipperd en kan het hierdoor geen werkelijke impact hebben. Ze wordt bovendien tegengewerkt door de handelsakkoorden die Westerse landen met het Zuiden sluiten. Hoe kan je lokale boeren bijvoorbeeld deftig ondersteunen als je donorland tegelijkertijd massaal voedseloverschotten in het ontwikkelingsland dumpst? Hoe streef je naar waardig werk als een donorland onder het mom van vrijhandel elke regulering

van de lokale arbeidsmarkt bestrijdt? De impact van de geldstromen naast ontwikkelingshulp wordt steeds groter: in 1970 was 70% van het geld dat naar het Zuiden stroomde ontwikkelingsgeld, nu is dat nog maar 13%.

In 2002 en 2009 publiceerden twee voormalige adviseurs van de Wereldbank een vernietigend rapport voor de traditionele instellingen voor ontwikkelingssamenwerking. Joseph Stiglitz zette met *Globalization and Its Discontents* de aanval in op het IMF en het Amerikaanse ministerie van Financiën. Zij werden ervan beschuldigd met hun eis tot zware bezuinigingen in ruil voor geld groeiende landen economisch dood te hebben. Het IMF en het Amerikaanse ministerie van Financiën zouden vooral de belangen van de Amerikaanse haute finance verdedigen. Dambisa Moyo zette met *Dead Aid* dan weer de aanval in op caritatieve hulp en op hulp van staten en internationale organisaties aan Afrikaanse landen. Deze hulp leidde volgens haar tot hulpbehoefte, corruptie, marktvervalsing en meer armoede in de ontvangende landen. Beiden bekritiseren een fundamenteel probleem: ontwikkelingssamenwerking is meestal eenrichtingsverkeer, de donor dicteert de ontvanger wat hij moet doen.

De vraag luidt dus niet zozeer: heeft ontwikkelingssamenwerking zin? Maar: was ontwikkelingssamenwerking ooit gebaseerd op samenwerking? De geschiedenis van de Belgische Ontwikkelingssamenwerking ligt bijvoorbeeld in het oude Ministerie van Koloniën en diende aanvankelijk om de Belgische belangen in Congo te verdedigen. Ontwikkelingssamenwerking draagt dus een zware erfenis mee.

Het kan echter een volledig nieuwe richting inslaan. Het moet stoppen zomaar hulp te geven, zonder daarbij hulp weer te conditionaliseren. Een belangrijke stap zou gezet worden indien ontwikkelingsmedewerkers luisteren naar de inwoners van de ontwikkelingslanden zelf. Wat zijn hun concrete noden? Welke oplossingen zien zij zelf? Hoeveel geld en hoe lang hebben ze dit nodig? Financiële middelen moeten eveneens beter gegroepeerd worden om een maximaal effect te verkrijgen. Belgische projecten specialiseren zich bijvoorbeeld steeds meer in bepaalde thema's en/of gebieden. Geld wordt hierdoor meer geconcentreerd en Westerse landen groeien naar een onderlinge taakverdeling op basis van hun expertise. Het belangrijkste is evenwel dat de politiek een geïntegreerd ontwikkelingsbeleid opstelt. Elk ministerie draagt een verantwoordelijkheid in de ontwikkeling van derde landen. Landbouw zou de exportsubsidies voor voedseloverschotten kunnen afbouwen, Buitenlandse Handel moet meer aandacht hebben voor de welvaart van zijn gesprekspartners bij de onderhandeling van handelsakkoorden...

Meer en meer donorlanden en internationale organisaties beginnen hieraan te werken. Ze blijven het echter moeilijk hebben met de conditionalisering van hulp en met het opstellen van een geïntegreerde aanpak. Maar zolang hier niet aan gewerkt wordt, blijven de inspanningen op de andere fronten waarschijnlijk een nuloperatie.

Evi Geypen

Animo@Pride

12 mei - The Belgian Pride Day te Brussel

Met steun van de
Vlaamse overheid

